Ahmet Ferit

YAŞAYABİLME ÇABASI

ŞİİRLER

YAŞAYABİLME ÇABASI

Ahmet Ferit

AYDIN KİTABEVİ YAYINLARI: 29
Çevreli Cad. 98/B 06130 Aydınlıkevler / ANKARA
Tel/Fax: (312) 316 64 00

Dağıtım : YABA Tuna Cad. 11/1, Kızılay / ANKARA
Tel : (312) 435 08 50

ISBN: 975-7194-07-7

Kapak Düzeni : D. Piranlı
Dizgi-Tasarım : Ümmü Kurt (312) 231 04 40
Ahmet Ferit'in "Yaşayabilme Çabası" şiir kitabı Özen Matbaası'nda basılmış ve ciltlenmiştir.
Aralık 1998 Ankara

Ahmet Ferit

YAŞAYABİLME ÇABASI

ŞİİR

AYDIN KİTABEVİ YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

ŞİİRLER

Kızıma 8
Taşlama 9
Meclis 10
Çilli 11
Paşam 12
Seni Yazsam 14
Bir Sen 15
Sadık Abiye 16
Necdet 17
Kimdi? 18
Neyleyim 19
Sadık Amca 20
Ankara 21
Bitkinlik 23
Kızılırmak Gibi 24
Özgürlük 25
Tatlı Bir Hayal 26
Suskunluğumuz 27
Cemil Amca 28
Aklımda Afrika 29
Eşime 30
Tedirgin Ölüm 31
Halk'ım 32
Ruh Sağlığı 33
Adı Belli 34
Hay Benim Kafam 35
Gönül 36
Ahmet 37
Zavallı Barış 38

Ben Sevdayım 39
Irmak (Kızım) 40
Dosta Sevgi 41
Elbette O Günlerde Gelecek 42
Sana Özlemim 43
Üniversiteli 44
Küçüğüm 45
Gönlüm Sevmeyi Öğrendiyse 49
Biz Dağlara Söyledik Türkülerimizi 50
Kalmamış 51
Git 52
Benim Yüreğim 53
Kayıp 54
Dağlarda 55
Hiç Sevmedim Seni 56
Yaşayabilme Çabası 58
Kurtulmak Ne Mümkün Bu Yalnızlıktan 59
Dayım 60
Evimiz 61
Özgürlük - 2 62
Garip 63
Bu Kentin Kapılarını Kıracağız 64
Hücre 65
Seni Unuttum 67
Geldiler 68
Demek Artık Sustun 69
Yalnızlığım 70
..... Gülüyorum 71
Ferruh'a 72
Ben Değilim 73
Sıkıntı 76
Ağlatan Kent 78

Bu kitabımın basımındaki desteğinden dolayı eşime sonsuz sevgilerimle....

Belki son gülücüklerimizdi bugün
dudaklarımızda beliren zoraki,
Gözlerimiz kızgın alev gibi
Bakarken odalara,
Evimiz bir buz dağı gibi soğuktu sanki...
Deli bir ırmak gibi olmalı
adına yaşamak dediğimiz sarsıntılar.
Sarsıntılar kalmalı anılar diye
ve ölüm...
bir gök gürültüsü gibi gelmeli
gelecekse...
Ölümler çoğaltıyor içimizdeki hıncı.
Yüreğimizdeki yarayı yeniden dağlıyor.
Kentlerde öfkeli, firari günler
ve,
dağlarda bir özgürlük yürüyor.

KIZIMA

SEN BİR MEHTAP KADAR PARLAK
BİR GONCA KADAR TAZE,
VE...
BİR ÖMÜR KADAR GÜZELSİN

TAŞLAMA

Birer koltuk kapmışlar büyükçe
Arkasında durmuşlar
Üstüne oturmak yerine
Koltuğun dokunulmazlığıyla
Çeteler kurmuşlar
İRİCE.
Kimi bankaları almış,
Kimi belediyeleri,
Kimi yolları almış
Kimi köprüleri,
Kimi vagonla götürmüş parayı
Kimi çuvalla,
Ben anlamam bu işlerden
Okudum gazetede çıkan yazıda.
Gazeteler patlatınca haberi,
Bazılarının tutuşmuş etekleri.
Kimi Paris'e kaçmış,
Kimi London'a,
Kimi München'e kaçmış,
Kimi New York'a.
Ben anlamam bu işlerden
Vergimi öderim.
Allah devlete zeval vermesin,
Yaşasın ÇETELERİM...

MECLİS

Sayısız partisi var
Türlü yolsuzluğu var
Selçuk Parsadan'ı var
Öptüğümün meclisi

Hacısı var, bacısı var
Örtülü ödeneği var
Her türlü çetesi var
Milletimin meclisi

Kazan'ı var, Şevki'si var
Mehmet'i, Bucak'ı var
Meşhur susurluğu var
Öptüğümün meclisi

Hakkı var hukuku var
Beşyüzelli vekili var
Ara transferi var
Milletimin meclisi

Avizesi, halısı var
Milyarlık koltuğu var
Birçok komisyonu var
Öptüğümün meclisi

Mercedes'i uçağı var
İnşaat şirketleri var
Unuttuğu halkı var
Milletimin meclisi

ÇİLLİ

Sen bu ülkenin sultanı mısın
Ermişi, piri yoksa şahı mısın
Nereden düştün peşimize
Başımıza bela mısın

Hep dediğim dedik dersin
Çillerinle oynarsın
Bıyığın yok ki burasın
Başımıza bela mısın

Demokratlıktan söz edersin
Şeriata sığınırsın
Hocayla tespih sallarsın
Başımıza bela mısın

Çilli sen bela mısın
Git deyince gitmezsin
Sana karşı çıktı diye
Babanı da bilmezsin

PAŞAM

Astığını astı paşam
Yasağını koydu paşam
Bir sahile çekildi de
Şimdi ressam oldu paşam.

Atatürk'ü çok sevdi
Kur'an kursları açtı
Laikliği savundu da
Hocaları gördü paşam.

Anayasayı yaptı
Sandığa asker dikti
Yüzde doksan oy ile
Ülke yönetti paşam.

Atatürk'e özendi
Sahillerde poz verdi
Melon şapkayı giyip
Reisicumhur oldu paşam.

Yedi sene geçirdi
Emekliye ayrıldı
Fırçayı, paleti alıp
Yağlı resim yaptı paşam.

Sen çayın demini bilir misin?
Çay demlemenin keyfini,
Üç sokak öteden alırım kokusunu
Bilirim.
Çayın nerede demlendiğini.

SENİ YAZSAM

Seni türkülerime yazsam
herkes söylemek ister.
Şiirlerime yazsam seni,
herkes okumak ister.
Her gecede dolunay,
sabah sıcacık güneş desem.
Herkes sana koşar.

O yemyeşil bir vadi
kirlenmemiş,
tertemiz suların aktığı desem,
Herkes seni arar.
Sevgi doludur desem sana,
herkes yüreğini koyar.
İşte bu yüzden seni yazamam.
Paylaşamam.

BİR SEN

Bir sen sustun nedense,
bir sen konuşmadın.

Dağlar konuştu,
rüzgar konuştu.

Her yağmur damlasında,
gül konuştu.

O yemyeşil güzelliğiyle
toprak konuştu.

Bir sen sustun nedense?
Bir sen konuşmadın.

SADIK ABİYE

Çam ormanının içinde
bir ağacın altında
çalıyor sazını.

Onu kendinden başka duyan yok.
Öyle zevkli-öyle dertli
ve öyle keyifli ki.

Sanki,
dünyanın tepesinden,
bağlamasıyla konser veriyor
İnsanlara.

Tek istediği de buydu.
Çam ormanında saz çalmak,
sesini duyurarak tüm insanlara.

Ve,
belki bir gün,
çamların içinde
ben Sadık GÜRBÜZ diye
başlayarak sözüne,
en güzel türküleri söyleyecek
tüm dostlarına
ve eşine.

NECDET

Ne hüzünlü konuşmuştuk seninle o pazar,
ne kadar içten.
Gözyaşlarımızı saklayarak ağlamıştık
birbirimizden.

Türküler söyleyip dertleşmiştik,
oturup, neredeyse bir yetmişlik
rakı içmiştik.

Hiç, gideceğinden söz etmemiştin.
Belki de üzülürüm diye korkup,
bilerek söylememiştin.

Göğsüme zıpkın yemiş gibiyim,
o güzelim cana nasıl kıydın,
o dost yüreği neden susturdun.

Şimdi türkülerimizi kim söyleyecek?
Rakıyı benimle kim içecek?
Söyle be Necdet!
Bu ömür sensiz nasıl geçecek?

KİMDİ?

Mor dağların sümbülüydü,
açan güneşin gülüydü.
Bırakıp bizleri gitti,
döner diye bekliyoruz.

Oysa yaşı onyediydi,
bahar gibi parlıyordu.
Yağmurlara dönüştü de,
diner diye bekliyoruz.

Kitap oldu sayfa sayfa,
okunuyor dört bir yanda.
Ağlıyormuş uzaklarda,
güler diye bekliyoruz.

Jandarma düşmüş peşine,
kaçmış dağların başına.
O kavgacı yüreğiyle,
durur diye bekliyoruz.

Kendi dağında vuruldu,
eteklerinde gömüldü.
Masal oldu anlatıldı,
adı neydi bilmiyoruz.

NEYLEYİM

Anadolum türkü dolu
Avuç avuç ozan dolu
Saray değil halay yolu
Ben sevmeyim de neyleyim.

Bağlaması kavalı var
Davul ile zurnası var
Zeybeği, dadaşı var.
Ben sevmeyim de neyleyim.

Pir Sultan'ı, Yunus'u var,
Hacı Bektaş Veli'si var,
Karacaoğlan, Nazım'ı var,
Ben sevmeyim de neyleyim.

Yeşilırmak, Ceyhanı var,
Sakaryası, Fıratı var,
Kızılırmak, Muratı var,
Ben sevmeyim de neyleyim.

Benim sevdam Anadolu,
İçim dışım türkü dolu,
Bu türküyü söyleyeni,
Ben sevmeyim de neyleyim.

SADIK AMCA

Hey gidi Sadık amca.
asansöre binmezdi, korkardı.
On katlı binanın altıncı katına
yürüyerek çıkardı.

Zaten göz tansiyonu, kalp, şeker,
Ne ararsan onda vardı.

Çocukları çok sever,
hikayeler anlatırdı.
onlara gelecek derdi.
Her bayram binanın önünde el öptürür,
şeker verirdi.

Bir gün yorgun kalbi dayanamadı.
Dördüncü katta,
Yetmiş sene sonra
onu yalnız bıraktı.

Hey gidi Sadık amca.
Sen binmezdin ama,
cesedin asansörle taşındı.

ANKARA

Ankara'nın puslu ve kirli bir sonbahar sabahıydı.
Tepeden bakınca siyah bir duman kenti sarmıştı.
Hava serin,
rüzgar insanı ürpertiyor.
Yollarda doğalgaz çalışması var.
Bir tarafta sarı renkli borular,
Bir tarafta içi boş doldurulmamış çukurlar.

Ve çocuklar,
Bir oyun bahçesi yaratmışlar kendilerine,
belediyenin açtığı çukurlardan
ölümüne.
Yağmur yağdı mı felç olur Ankara
Su ve çamurla dolmuştur nasılsa çukurlar
Bir cambazın ipte oynaması gibi
İnce bir çaba harcar şoförler.
Trafik tıkanır, ilerleyemez araçlar.

Ve memurlar, işçiler,
Her an işe geç kalmanın paniğini yaşarlar
Bu trafik tıkanıklığında,
Stres, stres, stres
Keçiörenden çıktın mı sabah yola,
İki saatte varırsın Ulusa.
Dikmen iki adım ötesi ama
Bir saatte ulaşırsın Kızılaya.

Döşediler doğalgaz borularını
Yeniden yol yapmak yerine.
Toprakla doldurdular çukurlarını
İlk baharda Ankara kurtulmuştu çamurdan
Haziranda nefes alınmıyor tozdan topraktan
Şimdi vazgeçermisin diye sorsan
Toz da olsa çamurda
Vazgeçmem Ankara'dan.

BITKINLIK

Yıllar ne çabuk tükenmiş
Ne hızlı geçmiş.
Şu an düşünüyorum da,
Gidişin sanki dün gibi.
Oysa,
tonlarca ağırlığı üzerime yıkmıştın giderken.
Şimdi buradasın.
Yine neşeli,sevecen ve güzel.
Bense yorgun,ölgün ve bitik.
Ellerim titreyerek uzanıyor sana,
gözlerim solgun yitik.
Görüyor musun?
Dönmen beni neşelendirmedi

Sevinç çığlıkları atmıyorum bak.
Yıllarca ölümü yaşadım çünkü.
Çok görme.
Dön.
Geri dön.
Özlemimi ve ağırlığımı yok etme.
Onlar sensin her gün yaşadığım.
Alma onları benden
Beni daha çok tüketme.

KIZILIRMAK GİBİ

Kızılırmak uzun
Kızılırmak serin
Yüreğimse sana sevdalı
gül tanem
Kızılırmak gibi sakin
Kızılırmak gibi derin

Donmaz;
Mart ayının buz soğuğunda
Yanmaz;
Ağustosun lav sıcağında
İlk bahar tazeliğiyle kalır
sevdan yüreğimde
Kızılırmak gibi ılık
Kızılırmak gibi bereketli.

ÖZGÜRLÜK

Hep seni yaşadım
hayalimde yıllarca
seni özledim.
Seni ağladım tuzlu gözyaşlarımla.
Adını söyledim hece hece.
Yalnızlığımı seninle çoğalttım.
Milyon milyon peşinden koştum.
Senin için öldüm yüzyıllarca.
Asıldım,
Kesildim.
Hep seni çağırdım.
Hep sana bağırdım.
Senin için dövüldüm,
Kovuldum,
Yakıldım.
Seni aradım sokaklarda.
Fabrikada,tarlada
ve okulda.
Direndim yollarda,
Mahkemede,
Mahpusta.
Seni kitaplara yazdım,
Şiir yaptım.
Aşk yaptım,sevda yaptım.
Adını çocuğuma verdim
Umut yaptım.
Hep seni bekledim
Aradım...

TATLI BİR HAYAL

Ve güneş doğmuştu dağların ardından
gülümseyerek.
Uyanın diyordu dünyaya
tatlı tatlı seslenerek.
Yırtıldı karanlık ilk ışıklarla bu gün,
Güneş fısıldadı
Hiç solmayacağım artık
haydi gülün!

SUSKUNLUĞUMUZ

Suskunluğumuz koşuyor etrafta
Duvarlarda yankılanıp vuruyor yüzümüze.
Bir eşkıyanın yol kesmesi gibi ani,
Bir idam kararı gibi sert,
Bir kar tanesi gibi yumuşaktı yaşam
Bizim suskunluklarımızda.
Umudumuz yüreğimizde,
Yüreğimiz avucumuzda.
Sıkılmış bir yumruk gibi suskunluğumuz,
Suskunluğumuz umudumuzda.

Suskunluğumuz koşuyor etrafta
Yalnız bizim duyduğumuz...

CEMİL AMCA

Sigarasından derin bir nefes çekti.
Sonra bir daha,
Bir daha.
Hayatın anlamını düşünmek istedi,
Düşünemedi.
Onun için bir anlamı yoktu.
Ne bir sevdiği vardı dünyada,
Ne bir seveni,
Yalnızdı.
O her sabah sokakları adımlarken,
İşine koşanları izlerdi.
Hayata kahrederdi.
Sonra sigarası bitti.
Şöyle son kez sokağa baktı.
Hayatın yükünü omuzlarından bırakıp,
Dönmemecesine gitti.

AKLIMDA AFRİKA

Alı al moru mor bir bahar sabahında
Yağmur damlaları gibi
Kavgacı yüreğime düş.
Bir mayısta pankart ol gel
Memur eylemlerinde slogan
Mart ayında sıcak bir güneş gibi
Buz tutmuş ellerime düş.

Nisan yağmurları camlarıma vuruyor
Dinle.
Beni dışarı çağırıyor.
Oysa yüreğim kafeste, kavgada
Gidemem.
Aklımda, ölü çocuklarla dolu Afrika.

EŞİME

Ben seni sevmeye alıştım,
Başkasını değil.
Yüzünde hüzün görsem,
gözlerinde yaş;
Gecelerde uykusuz görsem seni
yüreğim yanar,
üzülürüm.

Ben seni sevmeye alıştım,
başkasını değil.
Seninle mutlu oluyorum güldüğün zaman.
Ben seni yaşadım uykularımda bile,
Seni sevmeye alıştım.
Başkasını değil.

TEDİRGİN ÖLÜM

Seni uzun zamandır böyle görmemiştim.
Sanki birilerini bekliyor gibiydin.
Gözlerin etrafta,
Ellerin titrek.
Sorsam konuşmayacaksın belli
Halin tedirgin ve ürkek.
Ellerin uzağı gösterirken bana
Dudakların git diyordu.
Gidemedim.
Köşe başında durup seni izledim.
Ölümün göz bebeklerimde ağrıya döndü.
Bilsem o iki merminin geleceğini,
Seni öyle bekler miydim?

HALK'IM

Ben bu ülke uğruna can verenim,
üretenim.
Pankart pankart meydanlarda,
grevlerdeyim.
Sen hey...
Gücün yeter mi sandın susturmaya.
Susturur muyum sandın hey.
Ben meydanlardayım halay halay
Fabrikalardayım çekiç çekiç,
tarlalardayım tırpan tırpan.
Ben bir değil, yüz değil, milyonlarcayım.
Ben bu ülkenin kızıyım, oğluyum.
Bu çekici ben tutarım,
bu kalemi ben.
Bu yazıyı ben yazarım.
Meydanlara çıkar ben bağırırım.
Sustur gücün yeterse.
Ben okulum, öğrenciyim.
Fabrikayım, işçiyim.
Tarlayım ben çiftçiyim.
Hadi vur beni,
Öldür gücün yeterse.
Ben silah tutmam, mermi atmam.
Çekicim, kalemim, tırpanım var.
Sustur susturabilirsen
Ya da vur haydi.

RUH SAĞLIĞI

Ben deli değilim diye
Bağırıyordu Süha
Demir parmaklıkların arasından.
Rıza çok çalışmaktan şikayetçi
Ömer bahçe izni istiyor
Başhekimden.
Ömer dertli ama
firari.
Hasan Adıyaman'dan gelme,
Mustafa Urfa'lı
Antalya'lısı, Mardin'lisi, Konya'lısı.
Hatta Sinop'lusu.
Hepsi bir arada
Adana'da.
Celal cinayetten burada,
Gözetimde on beş gündür.
Onbeş günde canına tak etmiş yaşam.
Ömer sevdalı,
Süha evli, iki çocuk babası.
Biri kız biri oğlan.
İki polis getirmiş onu,
Süha oğluna hayran.
Hepsinin derdi farklı burada
Cemal siyasetçi, siyaset yapıyor.
Ekonomiden yemiş kafayı.
Meclistekilere çatıyor.
Onlar anlattı ben dinledim.
Ben dinledim onlar anlattı.
Karar veremedim bir türlü,
Onlar mı deli, bizler mi?

ADI BELLİ

Bir lokma ekmek aradı çöplükte.
Ne buldu,
Ne doydu.
Büktü boynunu çaresiz,
daldı düşlere,
Açtı.
Neredeyse düşecekti yere.
Bir ekmek çaldı fırından,
Yakalandı yemeden.
Adı hırsıza çıktı
Açlığı düşünülmeden.
Cezaevine girdi, yine de üzülmedi.
Ne ağladı, ne güldü.
Ekmek yerim diye düşündü.
Çıktığında hapisten,
Artık bir hükümlüydü.

HAY BENİM KAFAM

İsyanım var be...
Topraktan çiçeğe,
Çiçekten güneşe,
Güneşten yağmura isyanım.

Hay eşek kafam.
Yıllardır ezilmişim,
Un ufak edilmişim de
Yaşıyorum demişim.

Ulan deli.
Şimdi mi aklın başına geldi.
Dudaklarımda küfür,
Gözlerimde kızgınlık.
Cebimde işsizlik.
Yani beş parasızlık,
Yani adam olamamak,
Küçülmek, erimek, kaybolmak.

Be eşek kafam.
Şimdi mi aklın başına geldi
Bunca yıldır neredeydin.

GÖNÜL

Gönül kaptırmış kendini bir güzele
Kara kaşlı al dudaklı dilbere
Oynama dur desem de yerinde
Hoplaya zıplaya koşuyor gönül.

Sevgiyi aşkı bu güzelde bulmuş
Gözleri dünyayı sanki yeni görmüş
Ne söylesem de beni duymaz olmuş
Dünya ya baş kaldırmış coşuyor gönül.

AHMET

Ahmet on iki yaşında
İş sahibi.
Her gün okuldan sonra
Geçiyor tezgahının başına
Kentin en büyük parkında
Başlıyor bağırmaya
Boyayalım abi
Boyayalım abi
Ahmet on iki yaşında,
İş sahibi...

ZAVALLI BARIŞ

Emeklemişti barış,
Ayağa kalkıp yürüyecek,
Konuşacaktı.
Konuştukça büyüyecek,
Büyüdükçe çoğalacaktı.
Taa ki...
O tank paleti gelip
Üzerine çıkmasaydı.

BEN SEVDAYIM

Ben sevdayım,
Çocukların dillerinde,
Türkü, türkü akarım .

Ben sevdayım,
Kafeslenmiş yüreklerde
Zincirleri kırarım.

Ben sevdayım,
Her karanlık geceyi,
Güneş, güneş yırtarım.

Ben sevdayım,
Özgürlüğün peşinde,
Kuşlar gibi uçarım.

IRMAK (Kızım)

Kızım benim,
Öpmeye doyamadığım.
Gül goncam.
Gülmek eksik olmasın yüzünden.
Ağlamayı öğrenme...
Kızım,
Dünyalara sığdıramadığım.
Yokluğun ne acı.
Özlemin ne zor.
Hiç ayrılma yanımdan,
Hep benimle ol.

DOSTA SEVGİ

Benim bağım gül bahçesi.
Dostlar kurmuş sofrasını.
Ayranın bir bardağını,
Oturup içelim gönül.

Dostun bağını bozmadan,
Al gülleri soldurmadan,
İnsan oğlunu kırmadan,
Geçip de gidelim gönül.

ELBET O GÜNLERDE GELECEK

Elbet o günlerde gelecek
Şiirlerimle,
Kitaplarımla,
ve şarkılarımla gurur duyacağım
Bir miras bırakacağım geride kalanlara,
Ölümsüz.
Atsalar olmaz,
Satsalar olmaz.
Ben şiirlerimi
kirli, zor bir yaşamdan çıkardım.
Tertemiz , saygılı.
Hiç övünmedim,
hiç gocunmadım,
yıkılmadım.
Onlar benim.
Onlar için savaştım.
Elbet o günlerde gelecek.
Geride kalanlar benimle gurur duyacaklar.

SANA ÖZLEMİM

Kalbimi dinledim bu gece
Sessiz, sessiz inliyordu.
Bir şeyler fısıldıyor,
Seni soruyordu.
Sonra gözlerim aradı
Bulamadı seni,
Ağladı sessizce.
Kulaklarım sesini duymak istedi.
Duyamadı.
İsyan etti kendince.
Ellerim aradı karanlıkta
Dokunmak için tenine,
Dokunamadı.
Kırılmak istedi.
Dudaklarımsa inledi hafifçe,
Seni sevdiğini.

ÜNİVERSİTELİ

Ezik donuk bir sonbahar günüydü
Yaprakların yerlere döküldüğü.
Mutlu bir gülümseyiş vardı dudakların da
Kim bilir ne düşünüyordu.
Gece geç saatte dönerken eve,
Vuruldu.
Kanlar içinde yatıyor şimdi.
O ne bir başlangıç,
Nede sondu.
Ne yalana kandı,
Ne şeytana uydu.
Adalet yolunda yürüyordu.
Ölürken bile mutlu, gülüyordu.

KÜÇÜĞÜM

Türlü çelişkidir yaşam.
Bir yanda nasırlı eller,
Diğer yanda sosyeteler.
Hep ekmek içindir kavga.
Saatler, aylar, yıllar sürer.
Bir gün gelecek ki sen
geçeceksin bu yoldan.
Bin türlü ıstırapla,
gideceksin bu yoldan.
Şimdi bilmesen bile,
Elbet bilirsin sende.
Ellerin nasır tutmuş,
geçeceksin bu yoldan.

Sen yeşilin sevdalısı,
Ben mavinin.
Hiçbir gün tutkun olmadım.
Siyah ile griye,
Sarıyı ve beyazı severim.
Mor rengi asla,
Çünkü yakışmaz insan tenine.

Bir gün kurtulursa ellerim.
Bu zincirlerden.
Kırarsam, bu zincirleri
halka, halka
İşte o zaman kork benden
Çünkü;
O zaman özgürüm ben.

Bir fidandı çocukluğum
Sonra bir ağaç,
Bir ağaç daha,
Büyüdü yeşil, yeşil
Tutundu toprağa sımsıkı
Çoğaldı, orman orman

Bir damlaydı çocukluğum
Sonra bir gol,
Sonra bir dere,
Çoğaldı, ırmak ırmak
Coştu, aktı dağlardan
Büyüdü, deniz deniz.

Ben on yaşında duydum
sesini, merminin.
On yaşında gördüm ölümü.
Canlar, bir bir düştü toprağa.
Kanın bu kadar kızıl,
Canın bu kadar ucuz olduğunu
Gördüm Maraş'da
Haykırışım bundandır.
Maraş'dandır.
Haykırışım Sivas'tan
Çorum'dandır.
Gelin canlar bir olalım.
Zalime karşı duralım.

GÖNLÜN SEVMEYİ ÖĞRENDİYSE

Gönlün, sevmeyi öğrendiyse,
Sana kucak açan bir yıldız
Sevgiyi ve mutluluğu
Boşaltır yüreğine

Gönlün, sevmeyi öğrendiyse,
Büyük bir ışık huzmesi
Dostluğu ve barışı
Yağdırır üzerine.

Gönlün, sevmeyi öğrendiyse,
Dağlardan inen sular gibi
Kardeşlik ve dostluk
Doluşur benliğine.

BİZ DAĞLARA SÖYLEDİK TÜRKÜLERİMİZİ

Biz dağlara söyledik türkülerimizi.
Hep bir yumruk olduk.
Ezmedik,
ezdirmedik kendimizi.
Çalmadık, çırpmadık.
Bizim kavgamız çalanlarla.

Biz güneşe söyledik türkülerimizi.
Hep bir ışık olduk.
Soymadık,
soydurmadık kendimizi.
Yemedik, yedirdik.
Bizim kavgamız soyanlarla.

Biz halkımıza söyledik türkülerimizi .
Hep bir onur olduk.
Vurmadık,
vurulduk, öldürüldük.
Onursuz yaşamadık.
Bizim kavgamız vuranlarla.

Biz sevgiye söyledik türkülerimizi...

KALMAMIŞ

Benimde dört yanım çevrili burda,
bir yana kaçacak yerim kalmamış.
Yüreğim yanıyor ateşte, harda,
ateşi söndürecek suyum kalmamış.

Bir dünyaya düştüm insanlar yaralı,
bu yaraya sürecek ilaç kalmamış.
Çocuklar ağlıyor, gözleri yaşlı,
onları güldürecek umut kalmamış.

Tükendim de sırtımı toprağa verdim,
ayağa kalkacak gücüm kalmamış.
Ben gönlümü insana, saygıya verdim,
artık söyleyecek sözüm kalmamış.

GİT

Bir hırçın rüzgar gibi savurdun
yüzüme ayrılığı.
Yüzündeki o tatlı tebessüm,
gözlerindeki ışık yok artık.
Yüreğimin orta yerinden vurdun.
Beni öldürdün.
Kanlı bir hançer gibi
dilinde salladığın sözcüklerle git.
Vicdanına yakalanma.
Işık yerine ateş saçan gözlerini
kapat,
Öyle git.
Ey... Ömrümün baharı.
Ey... Başımın tacı.
Yaşama anlamı.
Vicdanına yakalanma.
Benden ömrümü al da,
öyle git...

BENİM YÜREĞİM

Bulutlar siyahlara bürünür,
yollarda rüzgar kokar.
Sen, gidersin rüzgarla
benim yüreğim kanar.

Birden kaybolur yeşil,
menekşelerde susar.
Sen yok olursun güneşle,
benim yüreğim yanar.

Birden kabarır deniz,
birazdan hava bozar.
Sen ağlarsın yağmurla
benim yüreğim kanar.

Kuşlar dallara konmaz
artık, çiçeklerde solar.
Sen sarılırsın toprağa,
benim yüreğim ağlar.

KAYIP

Kapı, acı acı çalıyordu.
Zorlukla uyandı, saate baktı.
İki otuzdu.
anlamsız bakışlarla kapıyı açtı.
Bıyıklı, iyi giyimli üç kişi oğlunu sordular.
Korkmuştu.
Kimsiniz, ne olacak diyemedi.
O gece Umut'u götürdüler.
Giderken sabaha döner dediler.
Umut sabah dönmedi.

Ve sonraki sabah,
sonraki sabah...

Götürenler kimdi bilinmedi.
Polis kayıtlarında da görünmedi.
Bir hafta sonra ölüsünü buldular.

Gözyaşları içinde,
Umut'u
umutsuzca gömdüler.

DAĞLARDA

Sesinin ince tonunda kayboluyorum.
Bir gelincik çiçeği bakıyor bana
uzaklarda, dağlarda.
Belki yanına çağırıyor, bilemiyorum.
Hep merak ederim, özgürlük
nasıldır dağlarda.

Kopardığın fırtınada savruluyorum,
İnce bir yağmur yağıyor sokaklarda,
caddelerde, yollarda.
Oysa ben güneş bekliyorum her gün.
Hep merak ederim, rüzgar
nasıl eser dağlarda.

Senin namlunun ucundan kaçıyorum.
Bir kırlangıç yükseklerden sesleniyor,
havada, bulutlarda.
Belki kaç oradan diyor, bilemiyorum.
Hep merak ederim, silahsız
nasıl yaşanır
dağlarda.

HİÇ SEVMEDİM SENİ

Hiç sevmedim seni.
Senin gücünü, kahpeliğini.
Kahpeliğinin ardındaki zenginliğini.
Silahlarla ve duvarlarla kurduğun
Ve içinde korkarak gülüp,
Korkarak yaşadığın,
yalnız gezemediğin kaleni
sevmedim.

Seni sevmedim.
Aç bir domuz gibi tabana saldırışını,
Bir yılan gibi hala zehir atışını,
Akrep gibi sokuşunu sevmedim.
Yaşantın lüksmüş. Televizyon seni çekermiş,
Banka hesabın artıyormuş,
Silahların gölgesinde.

Yeşil yeşil yaşayıp,
Sarı sarı gülüp,
Gri gri çoğalıyormuşsun.
Hiç sevmedim seni.
Ne yeşili,

ne sarıyı,
ne griyi.
Ben altta yaşarım
Sevgiyle kurduğum dünyamda.
Silahı bilmem,
Korkuyu tanımam.
Karınca gibi paylaşırım ekmeğimi, aşımı
İnsan gibi yaşarım-sevginin gölgesinde

Mavi mavi yaşayıp,
Pembe pembe gülüp,
Kızıl kızıl çoğalırım.

Hiç sevmedim seni.
Seni ve rengini.

YAŞAYABİLME ÇABASI

İnsanlar ölüyor buralarda sevgilim.
Ama her gün,
her gün ölüyor.
Hazan yaprakları gibi,
tek tek düşüyorlar yere,
Yüreğim kanıyor.
Belki televizyonda dinlemişsindir;
veya gazetede okumuşsundur.

Bir aileden beş,
diğerinden dört kişi daha yitirdik.
Bugün dokuz insan canı,
dokuz gülen yüz daha soldu.

İnsanlar ölüyor buralarda sevgilim.
Acısı dayanılmaz oluyor.
Bir bir düşüyorlar asfalta.
Ve...
Görevlilerce toplanıp gidiyorlar
morga.

İnsanlar ölüyor buralarda sevgilim.
yaşayabilme çabası içinde.

KURTULMAK NE MÜMKÜN BU YALNIZLIKTAN

Kurtulmak ne mümkün bu yalnızlıktan
Ne, güneş batıp akşam oluyor,
Ne ay dönüp sabah.
Aynaya baktığım her an,
Bir tokat gibi yüzüme vuruyor yalnızlığım.
Kentin parke taşlarını sayıyorum
sokakları adımlarken.
Bir de plakaları.
Ilık bir rüzgar yalıyor yüzümü
sessizce,
Ürperiyorum.
Bir adam sigarasını içiyor.
Yıldızları sayıyorum gökyüzünde
Bir
iki
üç
dört...
Saydıkça çoğalıyorlar.
Kızıyorum.
Oysa ne güzeldir, açık havada yıldızlar.
Paylaşmak ne mümkün bu yalnızlığı
Öfkemi içime atarken.

DAYIM

Kumral- seyrek saçları vardı.
Kocaman gözleri siyah
Elleri sıcak ve yumuşaktı
Her zaman neşeli,
Sevgi dolu bir kalp taşıyordu.
Kuşlar bile onun kahkahalarını,
Şarkılarını hayranlıkla dinlerdi.
Çiçekler onun yanında bir başka
açar,
Güneş onunla bir başka doğardı.
Ilık bir Nisan yağmuruydu,
Toprağı sevindiren.
Bir ormandı yeşil-temiz,
Dünyaya soluk aldıran
Öğretmendi, satır satır
Sayfaları dolduran.
O ışıktı,
Karanlığı taa kalbinden vuran
Dayımdı,
En güzel yaşını
Yaşamadan giden.

EVİMİZ

Yetmişdokuz metrekarelik bir ev.
İki oda bir salon ve
Duvarlar plastik boyalı bembeyaz.
Oturma takımları salona sığmıyor.

Mutfak, eh işte.
İdare eder.
Yatak odası tam bir sıkıntı.
Her şey üst üste.
Bunalmamak elde değil.

En güzel oda çocuk odası.
Geniş,
Balkonu ferah-önü açık.
Birde televizyon sorunu var.
Üç kanaldan başkasını çekmiyor.

Salonda içilen sigaranın
dumanı inat,
Dışarıya çıkmıyor.
Dedim ya plastik boya diye,
Duvarlar dumanı çekmiyor.

Siz aldırmayın yine de,
geniş geniş oturalım
Bir akşam gelinde.

ÖZGÜRLÜK 2

Ey! Başımın ağrısı
Ey! gözlerimin yaşı
Sel olup çağlayanım
Direncim.
Çekmişsem isyan bayrağını
Yüreğimin tepesine,
Asileşmişsem.
Gözlerim çakmak çakmak,
Ellerim alev alev yanmışsa
Ve adımlarım milyonlar olup,
Düşmüşse sokaklara
Sanma ki korkudandır.
Ellerime kelepçe vurulsa
Ne fark eder?
Ayaklarıma zincir.
Gözlerim dağlanıp
Dilim koparılsa yerinden,
Bu yürek bende durdukça,
Koşar gelirim peşinden.

GARİP

Hiçbir zaman,
Hiçbir şeye itiraz etmezdi.
Söylenenlere, elbette,
Olabilir derdi.
Düşüncesini kimseye söylemezdi.
Etliye-sütlüye karışmaz,
Tavşan pisliği gibi bulaşmaz,
Kimselerle tartışmaz,
Yaşar giderdi.

Hep takım elbiseli,
Ayakkabıları boyalı,
Saçları jöleliydi.

Namusluydu.
Tek başına bir
gecekonduda oturur,
Kadına kıza bakmazdı.

Saygılı ama fikirsizdi.
takım tutmaz,
Parti bilmez,
Arabesk dinlerdi.
Bir gün evini polisler açtı.
O zaman öğrendik,
Yaşadığı gibi sessizce
Bu dünyaya veda ettiğini.

BU KENTİN KAPILARINI KIRACAĞIZ

Bu kentin kapılarını kıracağız.
Ellerimizde kızıl karanfiller
Ve dudaklarımızda türkülerle,
Gireceğiz içeri.

Ak güvercinler uçuracağız gökyüzünde,
Kardan beyaz ellerimizle el ele
Kol kola halaylar çekerek,
Düğünler yapacağız.

Bu kentin kapılarını kıracağız.
Kirli bulutları dışarı atıp,
Ellerimizle tuttuğumuz güneşi
Bırakacağız içeri.

Güneşten sıcak yüreklerimizi koyup ortaya,
Buz tutmuş meydanları ısıtıp
Susturanların gözlerinin içine bakarak,
Tarihi sorgulayacağız.
Bu kentin kapılarını kıracağız.

HÜCRE

Pencere demirleri pas tutmuştu.
Duvarları kirli.
Gerçi, o da pek aldırmıyordu.
Belki o duvarlar boyansa,
Demirleri değişse pencerenin,
Garipseyecek.
Yeniden pas tutsun,
Yeniden kirlensin diye.
Gece gündüz onları bekleyecekti.

İki metrelik odada,
Yapacağı ne vardı ki?
Güneşle sohbeti kesilmiş,
Belki beş yıldır.
Turfanda meyve yememiş,
Her gün eli kadar camsız
Demirli penceresinden görmüş
Gökyüzünü.

Bütün dünyası bir battaniye
Ve ranzadan oluşmuş.
Bir de kuru ekmek, fasulye
Kış geldi mi soğuk vurur
Alnının ortasına.

Üşumez
Çünkü sarmış ölumun alışkanlığı içini
Titremez
Şimdi duvarlara attığı çentikler
Ve şiirler kaldı geriye
Elveda bile diyemeden,
Turfanda meyve yiyemeden,
Güneşi son kez göremeden
Aldılar hücresinden
Bir daha geri dönmedi

SENİ UNUTTUM

Sen değilmiydin yüreğimin ortasına
basarak, ezipte geçen
Sen değilmiydin gözlerimin içine,
kan gölleri dolduran.
Beni bir başıma bırakıp
bu viranede,
yüzüme bile bakmadan,
kapıyı çarpıp giden.

Şimdi dönmek istiyorsun.
Toz tutmuş anılarımla,
Odamda kirli ellerimi ovuşturarak ,
Gözlerimdeki yaşa isyanımla,
Yaşamak alışkanlığımı bozup,
Yüreğime bir heyecan ateşi
atmak için mi?

Ben seni unuttum.
Ayak izlerini sildim yüreğimden.
Şimdi bir başka bakıyorum dünyaya.
Bir başka gülüyorum.
seni çoktan unuttum.
Artık yenilmem sana.

Geldiler...
Gelenler, kefensiz
Islak elbiseleriyle,
Tarihe gömdüğümüz,
Üç kişiydiler.

Boyunlarında urgan izleri,
Morarmış tırnakları,
sararmış dişleriyle-küskün
Ve alıngandılar.

Hiç konuşmadılar.
Ellerinde bayrakları,
Ayaklarında zincir izleri
Ve dipdiri gözleri
Kapalıydılar.

Çevreyi dinlediler.
Pisliğin ve yaşamın
Küf tutmuş kokusunu duydular.
İğrendiler.
Hiç konuşmadılar.

Gelenler,
Kapalı gözlerinde yaşlar,
Morarmış tırnaklar
Ve sararmış dişleriyle
Bu defa-sessizce
Geldikleri yoldan gittiler.

DEMEK ARTIK SUSTUN

Demek artık sustun
Konuşmayacaksın.
Sesin bir daha boşlukta,
Kulaklarımızda yankılanmayacak
Öyle mi?
Bir daha şarkı söylemeyecek,
Bir daha gülmeyecek misin ?
Kendini kapatıp kafeslere,
Belki de hiç ağlamadan
Sessizliğe mi gömüleceksin?

Demek artık sustun.
Yıldızlarımız parlamayacak.
Sabahlarımız olmayacak.
Bir daha bu yürek,
İsyan etmeyecek
Öyle mi?
Kapatıp kapıları dünyanın yüzüne
Karanlıklara gömüp kendini,
Dört duvar arasında mı kalacaksın?

Demek artık sustun.
Şarkılarımız ağlayıp,
Çiçeklerimiz solacak.
Demek artık sustun.
Kuşlarımız dallara konmayacak.
Demek ki bu yürek,
hep karanlıkta kalacak.

YALNIZLIĞIM

Kum taneleri dolar ömrümün,
En güzel baharına.
Hayalin karşımda görünür,
Hüzünlenirim.
Bağırmam.
Gözyaşlarım sessizce dökülür,
Kirpiklerimin arasından.
Susarım.

Korkutmam penceremdeki kuşları,
Akvaryumdaki balıklarımla konuşurum.
Soğuk kar yağar gönlümün,
En sıcak sevgisine.
Hayalinde kaybolur,
Üşürüm.

Gözyaşlarım donar yanağımın üstünde,
Ağlayamam.
Kuşlar uçar penceremden,
Balıklarım ölür.
Bir ben kalırım bu
Köhne evde,
Bir yalnızlığım.

.....GÜLÜYORUM

Kör topal yürüyen,
Yürürken gerileyen
gerilerken bölünen,
Halimize gülüyorum.

Biz ki mangalda kül bırakmayız
Konuşurken.
Hep yüksek okulluyuz.
Sanatçıyız.
Şair,
yazar,
avukat,
hakim,
siyasetçi.
Düşünür konuşuruz,
Konuşur düşünürüz.
Düşündükçe küçülür,
Parça parça bölünürüz.

Kör siyasetçi,
Topal sanatçı,
Sağır avukat
Ve onlara baston görevi yapan
Şairler, yazarlar.

Daha ne deyim dostlar!
Her gün bölünen halimize
Üzülüyor,
Üzülerek gülümsüyorum.

FERRUH'A

Merhaba gülüm
Merhaba can dostum
Kardeşim
Yine buralarda yağmur yağıyor
Kavaklar neşeli,
Çimenler neşeli
Benim hüznümse dağları aşmış,
Bu deli gönül yollara öfkeli,
Bir atımlık yer değil ki gelesin'

Haberini aldım sevindim
Elif gelin hamile öyle mi?
Bir bebek geliyormuş bizlere,
Elini çabuk tutsa diyeceğim ama,
Bebekler sabırlı olur,
Gününü bekler kerata.

Şimdi sen gururla çıkarsın yollara.
Elif gelin tedirgin,
İncitme. Sakın elini bırakma.
Sonra kırılır,
Alıngan olur.
Biliyorsun O,
Artık bir ana.
hal böyle olunca,
Anladım gelemezsin.
İş başa düştü,
Görüşürüz yakında.

BEN DEĞİLİM

Hileymiş, yalanmış bu bana gelmez.
Yetim hakkı yiyenlerden değilim.
Alnım açık, yüzüm hiç yere gelmez.
Halkı halk olarak bilenlerdenim.

Sana da değmez sanma, bu sözlerim.
Ben boşuna konuşandan değilim.
Bir gün yakana yapışırsa ellerim.
Tuttuğunu bırakandan değilim.

Ben vatandaş Ahmet'im, gülemem.
mevki makam bilenlerden değilim.
İstesem de haram lokma yiyemem.
Halka yalan söyleyenden değilim.

Bir çıkmazın içinde kavruluyoruz.
Bu yiğit sevdamız bile yetmiyor,
Ayakta tutmaya bizi.
Yorgunuz.
Sekiz yaşındaki kızımız değil mi,
Bir de sevdamız bizi bağlayan
hayata.

Ama yokluk,
Açlık
Ve yoksulluk.
Ki güçlü durdu karşımızda.
Olsun gülüm.
Şimdi varolma zamanıdır,
Zorluğa inat.

Direncimiz kaybolmadı henüz,
Yaşama zamanıdır.
Yorgun düşüncelerden sıyrılıp,
Onsekiz yaşında taze düşlere,
Sarılma zamanıdır.

Kızımızın yanına ,
Direncimizi koyalım.
Ayakta ve dimdik çıkalım
Yokluğun,
Açlığın,
ve yoksulluğun karşısına.

Toprak ısındı içten içe,
yağmur bütün güzelliğini alıp gelmiş.
İp gibi yağıyor, ince ince
ve bahar dalları renklenmiş ağaçların.
Doğa yeniden canlanıyor yurdumda,
İnsana inat yapar gibi.
Leylekler, kırlangıçlar ve ördekler
Ordular halinde türküler söyleyerek.
bağırarak hep bir ağızdan
Dönüyorlar evlerine.
Doğa mutlu, neşeli.
Rengarenk gelinler gibi.
Birde insanım çağlasa şöyle,
Gürül gürül,
Kızılırmak gibi.

SIKINTI

Ne bitmez gece bu böyle.
sağa dönüyorum.
Sola dönüyorum.
Olmuyor.
Saatler akmıyor,
sanki damlıyor.

Sokak lambalarını seyrediyorum.
Gece, uzadıkça uzuyor.
Dışarıdan köpek sesleri geliyor.
Arada bir kedi miyavlaması,
Korkakça.

İyiden iyiye sıkıntı bastı,
Her dakika saate baktıkça.
Uzaklarda irili ufaklı ışıklar var.
Otomobil sesleri kesildi.
Yıldız dolu gökyüzü, belli
Gün güneşli olacak.
Ama önce bekliyorum,
Sabah ne zaman gelecek.

Bizler yıkık duvarlar dibinde,
Sanki şarap içiyoruz.
Sakallarımız uzamış,
Üstümüzde toz, çamur.
Ayaklarımızda yırtık pabuçlar.
Balkonda çiçeklerimiz kurumuş,
Menekşeler, begonyalar, küpeliler.
Oysa, güzel günlerdi,
Düşlerimizdeki beyaz günler.

Şöyle, rengarenk çiçekler ortasında,
Yanında semaverinle oturup balkona,
Koşuşturan çocukları izlerken,
Demli bir bardak çay içmek,
İnce belli bardaktan.
Batan güneşi izlemek,
Akşamın kızıl güzelliğinde.
Ilık yaz yağmurlarını tutup,
Avucumuzla atmak isterdik,
Susamış çiçeklerimize.

Ne yazık!
Mevsimlerimiz sonbahar
Ve kış dolu.
Avuçlarımıza kar yağıyor.
Ölüyoruz.
Düşlerimiz arkamızda,
Mavi düşüncelerimizle.

AĞLATAN KENT

İnsanlar ölüyordu
Biz yaşam savaşı veriyorduk.
Bu köhne, kimliksiz sokaklarda
Yağmur her gün yağıyordu.
Ellerimize
Yüzümüze.
Çatlamış kaldırımları
Eli silahlı,
Kara gözlüklü insanları
ve boğucu kalabalığıyla
bu kent
ağlatıyordu bizleri.
Bu kentte insanlar ölüyordu
Sessiz ve
Birbirinden habersiz.

şiir kitapları

Yüksel Demirerkan
YAŞAMA SEVİNCİ (şiir - öykü - deneme)

•

Aziz Yıldırım
UZLAŞMA ÇELİŞKİ

•

Aziz Merhan
TEDİRGİN ZAMANLAR

•

Aziz Merhan
İNSAN BİR NİSAN GÜNÜ

•

M. Şakir Gemalmaz
UZUN GECE

•

Celal Kahraman
BÖYLE ÖLÜNMEZ

•

Mehmet Erman
ACILARA YAZILIDIR SEVDAM

•

Özgür E. Bulut
ŞİİRLERİN DİLİYLE DERSİ

•

Ali Özenç Çağlar
HIÇKIRIKLAR KUŞ KANADI

•

Sıddık Elbistanlı
DOĞRULUK YENİDEN

•

Yunus Yaşar
GÜLE BEZEDİK ACILARI

•

F. Kadri Gül
MAJOR ŞARKI

•

Cemal Ünal
GÜNEŞ DEMLERKEN SABAHI

•

Osman Numan Baranus
ALAZA KESEN YÜREK

Osman Numan Baranus
KÜLÜNK

*

Osman Numan Baranus
APANSIZ PANAYIR

*

Osman Nuiman Baranus
GEBE GECE

*

Osman Numan Baranus
DİNAGO TRİOSU

*

Osman Numan Baranus
ZOR YOL

*

Ahmet Ferit
YAŞAYABİLME ÇABASI

- çeşitli -

Nadir Gezer
BOŞLUKTAKİ ADAM (roman)

*

Adem Eryürük
IRMAK OLMAK (öyküler)

*

Yüksel Demirekler
EMEK VE BİLİNÇ (denemeler)

*

Arif Baş
AŞIK İBRAHİM (inceleme)

*

Kemal Uysal
KÖSTEBEKLER (çocuk kitabı)

*

Mustafa Kürkçüzade
RÜYALARIMIZ (çıkacak)

Her kitap için 2 DM karşılığı TL. göndererek isteyebilirsiniz. 10.000.000 Lirayı aşan isteklerde % 40 indirim uygulanır (posta ücreti bize aittir, kitapçılar dışında ödemeli gönderilmez.)

Aydın Kitabevi, Çevreli Cad. 98/B
Tel & Fax: 316 64 00 06130 Aydınlıkevler / ANKARA

İnsanlar ölüyor buralarda sevgilim.
Ama her gün,
her gün ölüyor.
Hazan yaprakları gibi,
tek tek düşüyorlar yere,
Yüreğim kanıyor.
Belki televizyonda dinlemişsindir;
veya gazetede okumuşsundur.

Bir aileden beş,
diğerinden dört kişi daha yitirdik.
Bugün dokuz insan canı,
dokuz gülen yüz daha soldu.

İnsanlar ölüyor buralarda sevgilim.
Acısı dayanılmaz oluyor.
Bir bir düşüyorlar asfalta.
Ve. .
Görevlilerce toplanıp gidiyorlar
morga.

İnsanlar ölüyor buralarda sevgilim.
yaşayabilme çabası içinde.

ISBN: 9[illegible]5-7194-07